

Üç yıl kadar önce ABD Yahudi Lobileri güdümündeki düşünce kuruluşlarında Türkiye'yi Suriye'ye saldırtmak ve ardından işgalci gösterip ülkemizi kuşatmak üzere:

1-Suriye'de iç savaş çıkarılacağı ve bu tehdidi önlemek üzere Türkiye'nin kışkırtılacağı

2-Bu tutmazsa yüz binlerce Suriyeli mültecinin Türkiye'ye sokulup huzursuzluk çıkarılacağı

3-Daha da olmazsa sınır il ve ilçelerimizde çok ölümlü büyük patlamalar yaşanacağı simülasyonlarla gösterilmişti.

Dışişleri'nde yapılan kritik Suriye zirvesinin dinlenip “Başçalan hesabından” servis edilmesi, bu ABD planının tıkr tıkr işlediğini göstermekteydi. Devlet tükenmiş, Hükümet iflas etmişti. Devletin en üst düzey yetkililerinin katıldığı ve Süleyman Şah Türbesi ile ilgili olarak Suriye topraklarına yönelik savaş ve harekât planlarının tartışıldığı toplantının kaydı kadar, internete düşmüş olan hiçbir kayıt, böylesine "devlet bitirilip, tükendiğini ve iktidarın iflas ettiğini" belgeleyemezdi. Dışişleri Bakanı, Müsteşarı, MİT Müsteşarı ve Genelkurmay İkinci Başkanı çok gizli konuşmalar yapıyor, bir ülke için en hassas konular "dinlemeye" takılıyorsa bu sözün bittiği yerd! Çünkü:

1. Devlet, en mahrem konularının konuşulmasında bile kendini koruyamaz hale gelmiştir.

2. Böyle bir devletin dış politikasının inandırıcılığının ve herhangi bir caydırıcılığının kalmaması da çok vahimdi.

3. Konuşmaların içeriği dinlenildiği vakit ise, Türkiye'nin ne kadar amatör kafaların yönetiminde, nasıl bir badireden geçtiğini işitmek ise tam bir fecaat ve felakettir.” diyen Cengiz Çandar, sanıldığı gibi Türkiye adına değil, ABD hesabına üzüntülerini beyan etmektedir. Çünkü Türkiye'yi suni bahanelerle Suriye'ye sokmak ve TSK'yı dört yandan kuşatıp zor durumda bırakmak bir ABD-İsrail projesidir. AKP iktidarı ise bu sinsi ve

Siyonist tertibe sadece taşeronluk etmekte ve mazeret üretmektedir.

Dışişleri Bakanlığı'ndaki Suriye Zirvesi'nin dinlenip medyaya servis edilen ses kayıtlarında MIT Müsteşarı Hakan Fidan'ın:

“Gerekirse Suriye’ye dört adam gönderirim, oradan Türkiye’ye sekiz füze attırıp savaş gerekçesi üretirim. Ayrıca Süleyman Şah Türbesine de saldırı düzenletirim!?” sözleri, buna karşılık Ahmet Davutoğlu'nun:

“Başbakan (Erdoğan) telefonda bu (Süleyman Şah Türbesine saldırı meselesinin) gerektiğinde bir imkân (bahanesi) olarak şu konjonktürde değerlendirilebileceğini belirtmiştir” şeklinde yanıt vermesi, bu iktidarın ABD Siyonist projelerine figüranlık etmek ve TSK'yı Suriye batağına sokmak için bahane üretmekle görevli olduğunun resmi belgesidir.

Bülent Arınç'ın pişkinliği ve özel İsrail sempatisi!

İsrail'in eski Dışişleri Bakanı Tzipi Livni'nin ***“İsrail ile yollarını ayıran ülke bedelini öder”*** dediği günlerin hemen akabinde Başbakan Yardımcısı Arınç'ın,

“Seçimlerden sonra İsrail ile aramızdaki anlaşmazlık konuları çözüme kavuşabilir” mealinde sözler sarf etmesi de bunun başka bir itirafı yerindedir.

Pişkinlik abidesi ve damardan İsrail'le ilişkili Bülent Arınç'ın:

“İsrail ile sürdürülen tazminat görüşmelerinde son aşamaya gelindi. Seçimlerden sonra ilk işimiz tazminat konusunu hukuki bir belge olarak bağlamaktır. Bu başarıda en büyük pay ABD Başkanı Obama'ya aittir. Seçimden sonra o mutabakat metnini tekrar gözden geçireceğiz. İki hükümetin kabul edebileceği bir sözleşmeye dönüştüreceğiz. Sözleşmeyi imzaladığımız anda İsrail ile ilişkilerde diplomatik düzeyde eski noktaya gelebiliriz. Karşılıklı olarak büyükelçi atamalarını başlatabiliriz! Bizim gönlümüzden geçen rakamı sağlayamayız. Uluslararası hukuka göre daha önce bu tip olaylarda ne kadar tazminat ödendiyse onu talep edebiliriz. Türkiye'nin istediği ölçüde son noktayı koymuşlardır. Türkiye ile İsrail arasında bir sözleşme olacağından söz edilebilir!” sözleri, Suriye'ye İsrail'in çıkarları ve arzuları istikametinde girileceğinin başka bir ifadesidir.

Ve zaten Büyük İsrail'in küçük vilayeti olmak ve Türkiye'yi de Arz-ı Mev'ud'un bir eyaleti yapmak üzere, Kuzey Irak'ta Barzani, Suriye'de PYD Kürdistanı'nı kurmak ve resmiyet kazandırmak üzere büyük gayretler gösteren AKP'nin yandaş kuruluşu İHH'nin, Suriye'ye dağıttığı yardım afişlerinde *"Kürdistan bayrağı ve reklamı"* açıkça sırtıvermekteydi. Dışişleri Bakanlığı'ndaki Suriye'ye saldırı bahaneleri üretme görüşmelerini dinleyip deşifre eden Cemaat ise, bunların arkasındaki CIA-MOSSAD'ı hiç görmemek ve gündeme getirmemek ahmaklık alameti miydi, yoksa asıl gerçekleri ve gerekçeleri gizleme niyetli miydi? Halbuki, ABD ve İsrail, Türkiye'yi Suriye'ye sokmak istediği halde, Onların güdümündeki Cemaat'in bunu önlemeye çalışması akıl ve mantıkla izah edilemezdi!.. Çünkü bu hıyanet ve rezaletleri gün yüzüne döken ve AKP'nin Siyonist projelere figüranlık etmesini engelleyen Milli Derin güçlerdi!..

Bu dinleme skandalından bir hafta önce, Cemaat'in güdümündeki STV'de konuşan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun: *"AKP'nin seçimlerden önce Ordu'yu Suriye'ye sokacağı yolunda duyumlar aldığı ve böyle bir tuzağa kapılmaması için TSK'yı uyardığı"* şeklindeki beyanları neyin nesiydi? Bu dinleme kasetlerini Kılıçdaroğlu'na Cemaat mi, CIA-MOSSAD ekipleri mi, yoksa milli merkezler mi dinletmişlerdi? Fetullah Hoca gibi keramet sahibi(!) olmadığına göre, Kılıçdaroğlu bu çok gizli bilgilere nasıl erişmişti? Ve asıl soru: Türkiye'yi kimler yönetip yönlendirmekteydi ve ülkemiz; gaflet ve dalalet içindeki bu AKP iktidarı ve Cemaat CIA-MOSSAD sarmalıyla nereye sürüklenmekteydi?

Bazı muhalefet milletvekilleri, AKP'lilerin uykularını kaçırarak Sayıştay raporlarını bir bir gündeme getirmişti. Bu raporlarda yer alan belgelerden yola çıkarak Devlet Demiryolları ihalelerinde dönen dolapları ve yandaş firmaların nasıl kayırıldıklarını gözler önüne sermişti. Ve yine Başbakan'ın çok sevdiği, hemen her büyük ihalenin verildiği havuzcu müteahhitlere yapılan kıyakları toplumun dikkatine sunuvermişti. Başbakan'ın "montajdır, dublajdır" diyemeyeceği gerçekleri, herkesin anlayabileceği bir dille kamuoyuna izah etmişti. Örneğin Devlet Demiryolları'nın Tayyip Erdoğan'ın dünürü Orhan Uzuner'e parçalar halinde toplam 130 milyon liralık travers ihalesini hangi yöntemlerle verdiği, Uzuner'in 40 Euro maliyeti olan bir traversi, tam 15 Euro'luk bir farkla, yani 55 Euro'ya nasıl döşediğini belgelemişti. Ayrıca Türk Telekom'un özelleştirilmesinde kurulan inanılmaz tezgâhı dile getirmiş, bunları dinleme kayıtlarıyla değil devletin yürekli denetçilerinin her şeyi göze alarak hazırladıkları dosyalarla halkın bilgisine arz etmişti. AKP'li Nurettin Canikli'nin *"bunlar Meclis'e gelirse duman oluruz"* dediği vurgun ve soygun rezaletleri deşifre edilmişti.

Bu arada ABD Hazine Bakanlığı'na bağlı olarak faaliyet gösteren Finansal Suçlar Uygulama Ağı'nın yayınladığı bildiri de, ülkemiz için çok vahim sinyaller vermekteydi.

Zira bu raporda Türkiye, Cezayir, Ekvator, Etiyopya, Endonezya, Myanmar, Pakistan, Yemen ve Suriye gibi kara para aklayan ve terörü finanse etmekle suçlanan ülkeler arasında gösterilmişti. İran ve Kuzey Kore, ABD'nin kara listesinde yer almaya devam ederken, Türkiye'nin de aralarında bulunduğu gri listedeki "kara para cenneti" ülkeler, riskleri dikkate almaları konusunda ciddi biçimde ikaz edilmekteydi. Türkiye'de kara para denilince de PKK'nın 70 milyar doları bulduğu öne sürülen mali varlığıyla, Rıza Sarraf'ın akladığı iddia edilen 87 milyar dolar ve euro akla gelmekteydi.

"Türkiye bu görünümüyle, kendisinden başka kimseyi düşünmeyen kaptanın, dümenini kilitleyerek girdaplı sulara sürüklediği bir gemiye benzemektedir."

[1]

Yoksa Erdoğan ve kurmayları, bütün bu yolsuzluk ve hırsızlık ayıplarını örtmek ve toplumun dikkatini başka yönlere çekmek için mi, bu Suriye macerasına girişmeyi bir kurtuluş ümidi ve can simidi olarak görmekteydi?

Amerika+PKK+Sabataist Cunta ve İşbirlikçi İktidar Kıskaçında; TSK ve Tarihi Hesaplaşma Sürüveni

Rahmetli Erbakan Hoca yıllar önce katıldığı bir TV liderler toplantısında:

"Ülkemizdeki ve bölgemizdeki huzursuzluğun asıl sebebini göz ardı etmek sorunu kangrenleştirmekten başka bir işe yaramıyor. Gerçek şudur: Nil'den Fırat'a Büyük İsrail kurulmak ve Türkiye parçalanmak isteniyor. SEVR bunu hedefliyor. Dış güçlerin "demokratikleşme, AB ile bütünleşme" kılıflı dayatmalarının altında bu yatıyor. Kışkırtılan terör odaklarını da, işbirlikçi iktidarları da, bunlar yönlendiriyor. İşte Türkiye'deki sorunların temelini bu taklitçi ve teslimiyetçi zihniyet ve hükümetler teşkil ediyor"

tespitleri geçerliliğini ve gerçekliğini bugün hala koruyordu. Hatırlayınız, "Şemdinli'de çatışmaların 40 kilometrelik alanda, haftalardır sürdüğünü ve sonuç alınmadığını, devletin bölgede huzur ve hâkimiyet sağlamadığını, çok sayıda yerleşim yerinin boşaltıldığını, valilikçe ilde 7 bölgenin geçici askeri yasak bölge kapsamına alındığını, Başbakan TV'de "Olağanüstü Hal'i kaldırdık" diye öğünürken orada olağanüstü bir savaş hali yaşandığını saklamakla, PKK tehlikesi ve AKP'nin zafiyeti gizleniyor zannedenler yanılıyor" uyarılarımızı abartı sananlar bugün yeni uyanıyordu.

PKK sınırdan geliyor, vuruyor, çıkıyor; yine geliyor yine vuruyor, yine çıkıyor; biz ise sınırın ötesine geçemiyorduk... Sözde onlar terörist biz ABD dostu sayılıyorduk... Ancak onlara ABD tarafından tanınan sınır ötesi operasyon özgürlüğünden biz yararlanamıyorduk... Ve biz bu acı duruma sürekli şehit vererek katlanıyorduk... O süreçte Şemdinli ve Hakkâri'de inceleme yapan

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ağustos 2014

CHP heyeti üyelerinden Alaattin Yüksel: **“PKK’nın Hakurk ve Haftanın kampları sınıra çok yakın; oraya kaçıyorlar, sonra dönüp yeniden eylem yapıyorlar...”** diyordu. Aynı heyette yer alan Gaziantep Milletvekili Mehmet Şeker:

“Kendilerine sınırın hemen yakınında 7-8 PKK kampı bulunduğu anlatıldığını, hatta Yiğitler Mezrası’nın muhtarı PKK’nın kendisini kaçırıp 5 kilometre ötedeki kampta sorguladığını” söylüyordu. Velhasıl bırakın Kandil’i temizlemeyi, Türkiye sınırın hemen yanı başındaki PKK kamplarına bile dokunamıyordu. Başbakan Erdoğan zaman zaman Irak Başbakanı Maliki ile söz düellosuna giriyor, ancak bu düello genellikle Irak’taki Sünnilerle Şiiilerin arasındaki sorunlarla ilgili oluyordu. Hiç Irak Başbakanına: **“Sınırina hâkim olun yoksa ben kendi güvenliğimi kendim sağlayacağım”** , dediğini duyan olmuyordu. Çünkü PKK, ABD’nin açık koruması altında bulunuyordu. Ve Erdoğan Hükümeti bu ihaneti kabullenmiş görünüyordu. Derken Barzani Kürdistanı resmiyet kazanıyor, PKK ve Öcalan muhatap kabul ediliyor ve Türkiye adım adım bugünlere kaydırılıyordu.

Ve AKP Türkiye Güneydoğu’da bu kadar zaaf içindeyken bir de Suriye’ye nizam vermeye kalkışılıyordu.

Evet, terör saldırısı savaşa dönüşüyor, PKK Suriye sınırına yerleşiyor, İran’la da gırtlak gırtlığa geliniyordu. **O günlerde koyu Erdoğancı olan İttihatçı ve vatan kaçını Sabataist Mason Cemal Paşa’nın torunu Hasan Cemal açıkça, “artık Türkiye’nin özerk federasyonlara ayrılması gerektiğini” savunuyordu**

“Irak bölünmüş durumda. Bir yanda Şiiiler, diğer yanda Sünniler, öbür yanda Kürtler. Ne iktidarın ne de petrolün paylaşımında anlaşabiliyorlar; bölünme derinleşiyor. Suriye de bölünebilir. Sıra Türkiye’ye gelir mi? Türkiye e üniter olarak kalmakta direnirse mi bölünür? Yoksa İspanya örneğindeki gibi, güçlü bir ‘özerk yapı’yla ya da ‘federasyon’la mı bölünmekten kurtulur, birliğini korur? Fransa’nın cumhurbaşkanlarından Mitterrand’ın 1980’lerin başındaki sözünü anımsıyorum: “Düne kadar sıkı merkezîyetçi bir devlet yapısıyla Fransa’nın birliğini korumuştuk. Artık tam tersini yapmak, sıkı bir ademi merkezîyetçilik uygulamak zorundayız. Özetle: Üniter kalmakta direnen bir Türkiye küçülür, özerk ya da federatif bir Türkiye büyür mü? Küçülmek ne demek? Türkiye Kürtlerinin Irak Kürtleriyle kaderini birleştirmesi... Büyümek ne demek? Türkiye’nin Irak Kürtleriyle, Suriye Kürtleriyle bir federasyon çatısı altında birleşmesi... Ama ya büyüyeyim derken karşında büyük Kürdistan’ı bulursan?.. Peki ya enerji, petrol... Bu konu Türkiye’nin Kuzey Irak ya da Irak Kürdistanı’na bakışını nasıl etkiliyor? Irak’ın neredeyse Suudi Arabistan

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ağustos 2014

kadar petrol zenginliği var. Bu açıdan Musul ve Kerkük'ün yanı sıra Kuzey Irak'taki ham petrol rezervlerinin de olağanüstü zengin olduğu ortaya çıktı. Devletin zirvelerinde bunun Türkiye açısından ne anlama geldiğinin çok iyi farkında olanlar vardı. Hiç kuşkusuz Irak Kürtleri de üstünde oturdukları bu zenginliğin kendileri için bir refah ve gelecek garantisi olduğunu iyi biliyorlardı. Kısacası: Türkiye de, Irak Kürt yönetimi de, karşılıklı iyi ilişkilerin her iki tarafın da çıkarına olduğunun bilincindedir. Erdoğan'ı ikna etmeden Kürt sorunu konusunda bugün yol almak hayaldir. Peki, ikna edilebilir mi? 2014'ten önce çok zor. Çankaya'ya çıktıktan sonra belki.

Peki

ya PKK? PKK göz ardı edilerek Kürt sorunu çözüm rayına girer mi? Hayır girmez.

Devletin zirvelerinde de PKK'nın artık göz ardı edilemeyeceğini görenler elbette var, hatta sayıları çoğalıyor. Fakat neyin nereden tutulacağı konusunda kafalar bugün de karışık. PKK'sız çözüm olmaz diyorlar ama nasıl olacak dendi mi farklı sesler kulağa çalınıyor. 1999'dan itibaren PKK'yı Öcalan'la bölmek fikri vardı, şimdi de galiba Öcalan'sız..."

Sözleriyle Hasan Cemal,

"Irak ve Suriye gibi bölünmeye razı olun, kurtulun"
demeye getiriyordu.

İran Genelkurmay Başkanı: "Suriye'den sonra sıra Türkiye'de" uyarısında bulunuyordu. Obama telefonla konuşurken Erdoğan'a sopa gösteriyordu. Beyaz Saray'dan, Obama'nın, Erdoğan ile görüşmesi sırasında elinde beyzbol sopasıyla poz verdiği fotoğrafla ilgili "Bu fotoğrafı sadece, Obama'nın Erdoğan ile devam eden yakın ilişkisini vurgulamak için yayınladık" şeklinde gülünç bir açıklama yapıyordu. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi Sözcü Yardımcısı Caitlin Hayden, ABD Başkanı Barack Obama'nın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile telefon görüşmesi yaparken özellikle çekilip medyaya servis edilen fotoğrafıyla ilgili bir takım mazeretler uyduruyordu. ABD Dışişleri Bakanı Clinton Suriye ile ilgili çantasında savaş planıyla Türkiye'ye yön vermeye geliyordu. Suriye konusunda stratejileri ile Esad'ı deviremeyen ABD, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden isteğini alamayınca Suriye işini bölge ülkelerine havale etmek için 11 Ağustos'ta bir kez daha Türkiye'ye koşuyordu. Geçtiğimiz hafta ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Gordon'dan sonra Clinton'in bir haftalık arayla Türkiye'ye gelmesi dikkat çekiyordu. Bölge karıştırılmak üzere Mısır'a karanlık saldırı tezgâhlanıyordu. Mısır-İsrail-Gazze üçgeninde bulunan Refah'ın yakınındaki Özgürlük ve Kerem Ebu Salih bölgesinde güya kimliği belirsiz kişilerce düzenlenen, ama MOSSAD'ın yaptığı bilinen saldırıda 17 Mısır askeri ölüyordu. Libya yeni Irak yapıyordu. Libya Millet Meclisi'ndeki en büyük grup olan Ulusal Güçler İttifakı lideri Mahmud Cibril, "Bingazi'deki suikast ve patlamaların devam etmesi halinde, Libya'nın yeni Irak veya Somali olacağı" uyarısında bulunuyor ve maalesef dedikleri gibi oluyordu.

. AKP dış politikasının Mimarı Ahmet Davutoğlu, İsrail maşası, Türkiye düşmanı ve PKK'nın doğal yandaşı Mesut Barzani'nin ayağına koşup, himmet dileniyordu.

. Sn. Recep T. Erdoğan, aynen ABD'den sopayı görünce Rusya'ya sığınan Rahmetli Adnan Menderes gibi, tutup Moskova'ya, Putin'le buluşmaya gidiyordu

. Irak Başbakanı Maliki bile Türkiye'ye posta koyuyordu.

. Yunanistan da kendi iç sıkıntılarını unutmuş, Türkiye'yi şamarlamaya çalışıyordu.

O sırada, Medyaya yansıyan ve de yansıtılan haberlere göre:

“Savunma Sanayii Müsteşarlığı'nın yeni binasında gerçekleştirilen toplantı, yaklaşık 4 saat sürüyordu. Başbakan Erdoğan'ın yanı sıra Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz, Savunma Sanayi Müsteşarı Murad Bayar ve kuvvet komutanlarının katıldığı toplantıda, uzun menzilli füze alımı için yürütülen çalışmalar ele alındı. Toplantının ardından yaklaşık 4 milyar dolara mal olacak uzun menzilli füze ihalesinin ertelenmesine karar veriliyordu! Rutin, “erteleme” açıklamasının perde arkasında neler döndüğünü tahmin bile edemezsiniz. Bu açıklamanın ertesinde (dün) Başbakan Tayyip Erdoğan Rusya'ya uçuyordu. Toplantının yapıldığı gün (medyaya yansıyan haberlere göre) İsrail'i ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı Clinton, Başbakan Netanyahu ile görüşürken, “Türkiye ile ilişkilerinizi onarın” uyarısı yapıp, **“Mavi Marmara Gemisine baskın sebebiyle Türkiye'den göstermelik özür dilenip gönlümüzün alınmasını istiyordu.**

Oysa Uzun Menzilli Bölge Hava ve Füze Savunma Sistemi yıllardır Türk Silahlı Kuvvetlerimizin en fazla önem verdiği proje sayılıyordu. Siyasi iktidarın Amerikancılığı yüzünden bugüne kadar hep taca atılıyordu. Salı günü toplantıda da aynısı olmuştu. Bu ihale, Türkiye'nin geleceği açısından hayati önem taşıyordu. Çünkü bu proje hayata geçirilmeden Türk Silahlı Kuvvetlerinin bölgedeki sistemlerde göz önüne alındığında eli kolu kıpırdıyamıyordu.

Kuru kabadayılığa artık kimse pirim vermiyor ve de inanmıyordu. Çünkü savaşın adı; “teknoloji” oluyordu ve Rahmetli Erbakan bunun için çırpınıyordu.

“Bir gün gelecek tarih, sizin “balyoz”, “Ergenekon” vs sandığınız davaların savunma sanayii ihaleleri ile ne kadar yakından ilgili olduğunu yazacak. “Müttefikimiz” Amerika'nın bize yıllardır çaktığı eski ve çürük teknolojilerden dolayı uyanan komutanların birer birer bozuk para gibi nasıl harcadığının gerçeğinin ortaya çıktığını Allah ömür verirse göreceğiz.” diyen Ahmet Takan gerçekleri haykırıyordu. **Ta o günlerde Müdahaleye 'ikna'**

İçin provokasyonlar hızlanıyordu ve TSK'ya Suriye tuzağı kuruluyordu.

Türkiye-Suriye sınırındaki ajan sayısı artıyor, provokasyonlar hızlanıyordu. Bu gelişmelerin ve **“PKK Suriye'nin kuzeyini ele geçirdi”** haberlerinin Türkiye'yi Suriye'ye müdahaleye zorlamak için yapıldığı sırıyordu.

The Economist'e göre: AKP Ordu'daki Skandal'dan faydalanıyordu!

The Economist Dergisi, **“Türkiye'de Ordu Skandalı”** başlıklı haberinde **“hayat kadınları kullanılarak şantaj yoluyla çok sayıda Türk subayının askeri casusluk yapmaya zorlandığı”**

iddialarına ilişkin davalardaki gelişmelerin, yurt dışında dikkat çektiğini” yazıyordu. İngiliz Haftalık dergisi The Economist, generalleri en sert biçimde kötüleyenlerin bile, onları sivil kontrol altına alma çabalarının yozlaşarak bir intikama dönüşmekte olmasından kaygı duymaya başladığını vurguluyordu. Haberin spotunda

“Hükümet, ordudaki bir skandalı faydalanıyor”

iddiasını gündeme getiriyordu. The Economist, Türk ordusu üzerine uzman Gareth Jenkins, soruşturmanın "ordunun morali üzerinde yıkıcı bir etki yaptığı” görüşünü aktarıyor ve Türkiye'nin Suriye'ye karşılık verme tehditleri yaptığı bir ortamda,

“Sürekli gözetilme korkusu yaşayan bir ordu görevini nasıl etkili bir şekilde yerine getirebilir?”

sorusunun, her geçen gün daha fazla önem kazandığını belirtiyordu!

Bu yorumlar bize Bülent Ecevit'in itiraflarını hatırlatıyordu:

“DSP Genel Başkanı Masum Türker anlatmıştı. O da bizzat merhum Bülent Ecevit'ten dinleyip aktarmıştı. Ecevit, Masum Türker'e; “Ben hayattayken anlatma” diye uyarılmışlardı. Önce bir hatırlatma yapalım: Ecevit Başbakan'ken, Dick Cheney ABD Başkan Yardımcısıydı. Dönemin en önemli dış politika gündemi de; ABD'nin Irak'a yapacağı saldırıydı. ABD, Irak'a Türkiye üzerinden girmek için Ecevit'i iknaya çalışıyordu. İşte böyle bir ortamda, 2002 Nisan'ında, Cheney Türkiye'ye geliyor ve son bir kez Ecevit'i ikna etmeye çalışıyordu. Hatta bunun için 'ekonomik meseleleri' gündeme taşıyarak, “Sayın Başbakan, alt tarafı askerimiz geçecek. Hem siz de biraz para kazanmış olursunuz!” diyordu. Türkiye'nin parasızlıktan kıvrandığı, ekonomik krizle boğuştuğu günler yaşanıyordu. Ecevit buna rağmen direniyor;

“Biz bu savaşa kesinlikle destek vermeyiz”

diyordu. Cheney iyice geriliyor;

“Sayın Başbakan neden bu kadar direniyorsunuz. Askeriniz bu geçişe razı”

diye ısrar ediyordu. Ecevit;

"Irak'a saldırdığınızda binlerce masum insan ölecek. Mesela Muharrem ayında, onlar Kerbela'nın acısını yaşarken, siz onları bombalayacaksınız. Biz böyle bir sorumluluğu üstlenemeyiz"

diye diretiyordu. Bunun üzerine Dick Cheney;

"Sayın Başbakan ama onlar Şii!"

diye karşılık veriyordu. Görüşme bitiyor, Dick Cheney eli boş ABD'ye dönüyordu.

Ama bir hafta sonra Ecevit hastaneye kaldırılıyor ve durumu giderek ağırlaşıyordu.

”

Yıllarca, Hoca'ya hıyanetlerini ve davaya hakaretlerini yazıp küfürler savurdıkları Recep T. Erdoğan, ABD Yahudi Lobilerince iktidara taşınınca, bu sefer Recep Beyi: **"Erbakan'ın anlaşmalı takipçisi, Milli Görüş'ün akıllı temsilcisi, İslam âleminin bahtlı lideri"** diye övüp göklere çıkaran, daha doğrusu iktidara yağcılık ve yalakalığa başlayan, AKP'nin tahribat ve rezaletlerine nice kerametler ve mazeretler uyduran malum yerel Gazete, bunların artık boyaları sökülme ve foyaları ortaya dökülmeye başlayınca, bu sefer mecburen ağız değiştiriyordu.

"Bunlar, Milli Görüş'ten yan çizmeleri ve Siyonist merkezlerle münasebetleri sonucu iktidara taşınmışlardı, ama ardından milli derin devletin güdümüne sokulmuşlardı"

gibi yorumlarla yamukluklarına ve iktidar dalkavukluklarına kılıf uydurulmaya

çalışılıyordu. Ve tabi bu kıyırmalarının hiçbirisi, Erbakan Hoca'nın tespitiyle, ne

"işbirlikçilerin" hıyanet hakikatini, ne de bunlara övgü dizenlerin mahiyet ve tiynetini değiştirmiyordu.

"Erbakan ve Millî Görüş ile yolunu ayırıp Saadet Partisi Genel Başkanlığını bırakarak Has Parti'yi kuran Numan Kurtulmuş da o siyasi başarısızlığından sonra, onca medya desteğine rağmen son seçimde aldığı inanılmaz hezimetin ardından şimdi yeniden kıymet kazanıp gündeme taşınmıştı. Başbakan Erdoğan MKYK toplantısında "Numan Kurtulmuş ve Süleyman Soylu AKP'li olabilir" diyerek ağız yoklamış, bu haber duyulunca bomba etkisi yapmıştı. Hemen direkt Recep Tayip Erdoğan sonrası AKP liderliğine yakıştırılmaya başlanmıştı. İşte, Millî Görüş ile yollarını ayıranlar böyle kıymetli olmaktadır. Dış mihraklar ve onların uzantıları Millî Görüş ile yollarını ayırdı diye bunları desteklerken; milletimiz ise, Millî Görüş içerisinde yetiştiler diye onlara sahip çıkmaktaydı."

Diyenlere sormak lazımdı: Peki 10 yıldır **"Erbakan'ın has evladı, Milli Görüş'ün devamı, cesur ve onurlu dava kahramanı"** diye yere göğe sığdıramadıkları şu Recep T. Erdoğan'ın tek marifetinin Erbakan'a hıyanet ve dış güçlere hizmet olduğunun farkına yeni mi varmışlardı? Ve daha sonra Hükümeti bırakıp Cemaat'e yakınlaşan ve yağcılığa bulaşan bu El-Aziz ekibi nasıl bir tiynet taşımaktaydı?

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ağustos 2014

Hey gidi siyaset; sen neymişsin be? Turgut Özal'ın İzmir'de, Numan Kurtulmuş'un Saadet Partisi ile Has Parti'de yaşadığı başarısızlığı Recep Tayip Erdoğan da Beyoğlu ve Bayrampaşa'da yaşamıştı... Beyoğlu belediye başkan adayı oldu, hiçbir başarı sağlayamadı. Bayrampaşa'da milletvekili ara seçimine liste birincisi olarak katıldı, ama alt sırada bulunan Mustafa Baş tercih oyları ile (Recep Beyin) önüne geçip milletvekilliğini o kazandı. (Bunu sindiremeyen Recep T. Erdoğan mafyavari tehditlere başlamıştı)

Hatta Refah Partisi İstanbul İl Başkanı iken de adından çokça söz edilmesine karşın başarısızdı. Bizler bir gün Fatih'te bulunan Refah Partisi il merkezini ziyarete gitmiştik, hayretten küçük dilimizi yutacaktık. Ülkenin ekonomik başkenti 15 milyonluk İstanbul'da Refah Partisi'nin İl Merkezi 5 katlı köhne bir apartmanın çatı katındaydı, asansörü de yoktu. Merdivenleri çıkararak kapıdan girdik ki ne görelim; şuradan buradan toplanmış derme çatma eski eşyalar ve birkaç gariban kılıklı adamdan başka bir şey yok. Refah Partisi'nin o zamanki Elazığ İl Merkezi, İstanbul'un yanında çok muhteşem sayılırdı. İnanamayacaksınız; büyük bir hayal kırıklığı ve öfke ile geri dönüp merdivenlerden inerken Recep Tayip Erdoğan ile o yukarıya çıkarken karşılaşmayalım mı? Kendimizi alamayız bir şey söyleriz diye Allah'ın selamını bile vermeden yanından geçip gittik. O zaman "Şu mezbele yerde ne hizmet yapılabilir, bunca şöhret ne neyin nesi?" diye düşünüp bir cevap bulamamıştık. Demek istediğimiz o ki; işte, Erbakan'a karşı sadakatsiz, vefasız davranıp (ve dış güçlere yaslanıp) Millî Görüş ile yollarını ayıranlar böyle parlatılıyor, lanse ediliyor, başarılı kılınıyor, başları göğe değdiriliyordu" **dedikten sonra, AKP'nin bütün günahını Erbakan'ın sırtına yüklemek üzere:**

"Ama ne gam; Erbakan onları eninde sonunda kontrolüne geçirdi, koşturdu, tepe tepe çalıştırdı ve büyük hizmetlere vesile yaptı" iddiaları nasıl bir şaşkınlıktır? ***"Hiç kimse AKP iktidarının icraatlarının Millî Görüş'ün bilinen politikaları doğrultusunda olmadığını, Başbakan Erdoğan'ın konuşmalarının asla Erbakan tarafından onaylanmayacak içerikte olduğunu ileri süremez"***

demek nasıl bir şarlatanlıktır? Güçlü gördüğü her oluşuma yaranmak için yağcılık yapmak nasıl bir haysiyet hamliyiydi?

Yaşananlardan anlaşılan o ki Saadet Partisi'ne de karanlık adamlar sızmıştı ve vitrindekiler sadece seyirlik konumdaydı; işte Bülent Arınç'ın ve iki SP Genel Başkanının avarı!

29 Haziran 2012 tarihinde Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi yeni binası açılış törenine Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç katılmak üzere Elazığ'a gelirken, Recai Kutun, Ahmet Tekdal, MSP Elazığ eski milletvekili Ömer Naim Barım'ın birlikte gelip tüm etkinliklere katılmaları dikkat çekiyordu. Millî Görüş partilerinin iki eski genel başkanını AKP'li Bülent Arınç'ın

beraberinde görmek doğrusu hiç beklemediğimiz bir olaydı. Tabii ki hayret etmedik, sadece sürpriz oldu. O ileri yaşında, Bülent Arınç ile birlikte buralara kadar gelip onca meşakkatli programa katılmanın Recai Kutan ve Ahmet Tekdal için büyük bir azim ve gayretin ifadesi olduğu açıktı. Galiba AKP'nin Cemaat ile arasının açılması bölünmeye kadar uzanacaktı. Bülent Arınç, gözü Saadet Partisi liderliğinde kalmalı ki iki eski genel başkanlarını tören tören yanında taşımaktaydı. Ancak Bülent Arınç'ı iyi tanırız. O da iyi konuşur ama elinden iş çıkmazdı. Erbakan, memleketi olan milyonluk Manisa'dan kaç kez aday gösterdi kazanamadı. **“Erbakan beni harcamak için Manisa'dan aday gösteriyor”**

diye hep mızızlanırdı. İl başkanlığı yaptığı kendi memleketi Manisa'dan milletvekili seçilemeyeşi Bülent Arınç açısından beceriksizliğin ispatıydı. Kaldı ki Millî Selamet Partisi girdiği ilk seçimde Manisa'dan Gündüz Sevilgen'i milletvekili çıkartmıştı. Bülent Arınç, tek başına AKP iktidarında bile memleketi Manisa'yı bırakıp son seçimde Bursa'ya sığınmıştı. Demek istiyoruz ki birileri bunların önüne bir program koyup “haydi yap, bir platform koyup çık konuş” demese kendiliğinden hiçbir işe yaramazlardı. Bülent Arınç'ın Millî Görüş partilerinde de ağustos böceği gibi ötmekten öte bir başarısı olmamıştı. Buna rağmen hep eleştiren, beğenmeyen, hesaba çeken tarafta kendini konumlandırıp yer alırdı. Aslında siyaseti sadece konuşmaktan ibaret zannettiği için pek de akli yatmazdı. Nitekim kendisi Cemaat'e yakın bir insandı. Anlaşılan, Saadet Partisi ile Cemaat'i bütünleştirmeye yönelik bir düşünce içerisinde olmalıydı.

Oysa Cemaat bugüne kadar bütün partilere destek verdiği halde Millî Görüş partilerine hiç müspet bakmamış, aksine soğuk, mesafeli, (hatta saldırgan) davranmıştı.

(Hatırlayınız) Bülent Arınç'ın oğlu vefat etmişti, Allah rahmet etsin... Millî Gazete ve Zaman Gazetesinde tam sayfa ilan vererek taziyede bulunanlara teşekkür etmişti. Kendisi Refah Partisi milletvekili olmasına karşın Genel Başkan Erbakan'ın ismine Fetullah Gülen isminin altında 3. sırada yer vermişti. Muhakkak ki bunu tavır koymak için kasıtlı yapmış olmalıydı. Ama bu hiçbir şekilde kabul edilemez bir küstahlık olması yanında aynı zamanda bir mantıksızlık ve tutarsızlıktı. Genel başkanını böyle istiskal eden bir milletvekili neden hala o partide kalırdı?

Erbakan ise hiçbir zaman bu tür edep ve terbiye dışı tutum ve davranışları mesele yapıp disiplin uygulamaz, hatta tavır bile koymazdı. Şevki Yılmaz, Halil İbrahim Çelik, Hasan Hüseyin Ceylan, Şükrü Karatepe gibilerini bile sineye çekerek 28 Şubat sürecine yaptıkları katkılar (ve kıskırtmalar) nedeniyle bile asla muaheze etmedi, (muhatap almadı).

Şimdi Recai Kutan ve Ahmet Tekdal sözde Oğuzhan Asiltürk'e karşı Fatih Erbakan'ın yanında yer alıp destek sağlamaktaydı. (Davasının gayretini taşımayan, hassasiyetlerini korumayan, Bülent Arınç'ın peşine takılıp Elazığ'a geldikleri halde Genel Başkanlığını yaptıkları SP'ye bile uğramayanlar) Hoca'nın oğluna mı sahip çıkacaktı?

Gibi tespitlerde bulunanlar, işte bu tıynet ve zihniyetteki insanlardan oluşan AKP'yi tam 12 yıl boyunca “Millî Derin Devletin güdümünde” gösterip aklamaya çalışmışlardı. Ama sonunda AKP'yi bırakıp, Cemaati alkışlamaya başlamışlardı!? Karakter ve kabiliyet olarak Recep T. Erdoğan'ın Bülent Arınç'tan ne farkı vardı? Oysa ilahi kaderin ve imtihan sırrıyla fırsat verilen güçlerin “fasıklar ve münafıklar eliyle de, dini ihya etmeleri” ayırıydı, ama hıyanet ehlinin ve işbirlikçilerin melanetlerine mazeret ve keramet uydurmak farklıydı. “Ortaya çıkan ve bize ulaşan iyilikleri ve hayırlı neticeleri Allah'tan ama kötülük ve nankörlükleri, şahsımızdan bilmek”

(Nisa:79) Ölçüsünü dikkate alarak, AKP dönemindeki, bir takım yararlı girişimleri, Milli odakların zorlaması, ama diğer bütün tahribatlarının ise kendi fitratları ve kabahatleri olarak değerlendirmek ve hele bunlara yönelecek oklara karşı Erbakan'ı kalkan olarak kullanma kahpeliğinden vazgeçmek lazımdır.

Özetle:

Bütün bu talihsiz ve seviyesiz gelişmelerden; bu denli kirli ve çetrefilli tertiplerin-tepişmelerin ortaya dökülmesinden sonra, sadece Cemaat-Hükümet birlikteliğinin artık yürüyemeyeceği değil, bu olumsuz şartlar ve şaibeli durumlar karşısında AKP'nin de kesinlikle Hükümet edemeyeceği anlaşılmıştır. Sn. Erdoğan'ın seçim ve sandık istismarı ve politik palavralarla hala iktidarda kalmaya çalışması boşunadır ve yaklaşan felaketleri algılayamadığından dolayıdır. Türkiye her yönden kuşatılmış, var olma – yok olma durumuyla karşı karşıyadır. Ya Hükümet ciddi ve cesaretli bir dönüşüm başlatmalı veya başta AKP içindeki izan ve insaf sahibi duyarlı milletvekillerinin ve tüm teşkilat yetkililerinin derhal istifa edip ayrılmaları ve MİLLİ ÇÖZÜM HÜKÜMETİ kurmak üzere, yeni oluşumların önünü açmaları tarihi bir mesuliyet ve mecburiyet halini almıştır. Kendilerinin, yakın çevrelerinin ve Aziz Milletimizin mutlu geleceği, birlik ve dirliğimizin kutlu neticeleri buna bağlıdır. Kaldı ki bu şuurlu ve onurlu tavrı göstermeseler dahi, mevcut olumsuz durumu ve konumu korumaları asla mümkün olmayacaktır, Milli ve haysiyetli bir değişim ve dönüşüm mutlaka yaşanacaktır.

[\[1\]](#) Uğur DüNDAR / 23.03.2014